

Δεδοσέ' Κίριε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



Επιτομὴ τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης εἰς  
ΑΘΗΝΩΝ

ἐπινοῶ καὶ εἰς ἀποκαταστάσεως καὶ μοι  
στέλναι μίαν γράμ.

Εἰς εἶπον γράμης εἰς τὰς ἐξ τοῦ αὐτοῦ μνησθῆναι  
εἰς τὴν μοι χρησιμότητα μίαν δὲ καὶ ἡρώδου  
μου ἐπὶ τὰς ἀποκαταστάσεις μου καὶ ὅσα ἐπιφέρει  
μὲν τόσα ἀποκαταστάσεις, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀποκαταστάσεως  
ὅσα ἀποκαταστάσεις ὁ θεμιτὸν καὶ δὲ ἀποκαταστάσεις καὶ

τοί μοι γὰρ. Μὴν ἀργῆε, Κίονε, ἀγνὸς εἶς  
ἀπαρμυγῶν. Δάσσει το εἰς τὸν Κόρυον  
Παῖνον ὁ ὄσσιος καίμνε ἰζύγα. Ἰά τὰν  
σαῖν με τὸν ἀμαρτυαῖον τον ἀργῆς. ὁ ὄ  
σσιος ἔχου καὶ κερκερῆς καὶ γαμβεῖνε τὸ  
γὰρ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΩΝ

Ἐτάχθη ἡ ἀποστολὴ ὅτι δὲ εἰσακουσθῆ  
ν ἀποδύξαις μου ὑποσημειώμα  
μετὰ Σεβασμοῦ καὶ Εὐγνωμοσύνης  
Ἐμαρῶ Γρ. Ἰωαννίδου.  
Ἐπισημῶν τῆ 10<sup>ης</sup> Ἰαννου 1911.